

El glamur viu a la Garrotxa amb Claudia Cardinale, Jean Rochefort i Aïda Folch

Fernando Trueba roda la pel·lícula "El artista y la modelo" en un mas de Batet de la Serra que recrea l'estudi d'un vell escultor partint d'Arístides Maillol i amb tocs de Picasso, Cézanne i Hugué

LA VALL D'EN BAS | DANIEL BONAVENTURA

En una frondosa vall de la Garrotxa on el gall encara fa de despertador i tots els colors del verd es van tenyint de torrat per anunciar la tardor, ha trobat Fernando Trueba la masia ideal per recrear l'estudi d'un famós escultor (interpretat per Jean Rochefort) que viu amb la seva dona (Claudia Cardinale) i retroba de nou l'elixir de la vida quan arriba una jove i bella model (Aïda Folch).

Aquest és l'esquema d'El artista y la modelo, el nou llargmetratge que el realitzador de Belle Epoque (1992), La niña de tus ojos (1998) o Chico & Rita (2010) roda en una casa rural de Batet de la Serra, on treballarà durant 4 setmanes i mitja amb un pinyol glamurós d'artistes, unes desenes d'extres enrolats del mateix territori i les carreteres tallades, després d'haver estat durant 15 dies a la localitat nord-catalana de Ceret.

Trueba és coautor amb Jean-Claude Carrière d'un guió que fa una nova mirada a un tema de sempre, la relació de l'artista i la model, i que el realitzador tenia en ment des de feia una vintena d'anys, segons ell mateix va confessar ahir en una roda de premsa celebrada a la casa de turisme rural Mas Garganta, de la Vall d'En Bas, on la llar de foc ja fumeja i escalfa el repòs del seu reduït i discret equip de rodatge.

"Aquest és un film tranquil que parla de l'esperança. La dificultat és aconseguir una pel·lícula senzilla, sense artifici; és una història que transmet vida", va explicar Fernando Trueba, i va afegir que "en un temps de rapidesa i atropellament, aquesta pel·lícula vol posar el fre i recuperar la humanitat, que ja n'hi ha prou de tanta maquineta".

Preguntat pel Diari de Girona, el realitzador va admetre que l'escultor nord-català Arístides Maillol és el "punt de partida", tot i no tractar-se d'un film biòpic i incorporar elements també de Picasso, Cézanne o el gran Manolo Hugué: "Quan vaig llegir el llibre Vida de Manolo, de Josep Pla, vaig pensar que allà s'inventa el periodisme literari. Em va impressionar moltíssim". De fet en el rodatge s'utilitza una escultura de Maillol, creador del mite de la mediterraneïtat. El film recrea la França ocupada de 1943, en un indret no allunyat de la frontera espanyola, on un vell escultor de fama, cansat de la vida i de la bogeria dels homes, recupera, gràcies a l'arribada d'una jove espanyola escapada d'un camp de refugiats, el desig de tornar a treballar i esculpir la seva última obra.

Trueba traurà de fet poca partida dels colors de la idíl·lica Garrotxa, perquè roda en blanc i negre. I és que aquesta és una pel·lícula d'autor d'un director que se sent proper a "l'època gloriosa del cinema francès dels anys 30, el de Renoir i Vigo, i que assegura, a més, haver sigut "l'últim" a passar-se a la tecnologia digital: "Hi ha un moment que s'ha de deixar la mula i agafar el cotxe", va admetre ahir resignat, tot i advertir que "nosaltres hem d'usar la tecnologia, i no la tecnologia a nosaltres".

El film, produït per Fernando Trueba PC amb la col·laboració de Televisió Espanyola, té un pressupost desconegut, perquè la productora es nega a donar aquesta informació.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/tema-dia/2011/09/22/glamur-garrotxa-claudia-cardinale-jean-rochefort-aida-folch/516954.html?utm_source=rss